

deres dækning ved en genoplivning af den del af gælden, der ved kendelsen blev slettet som urealistisk.

Konkursrådet finder på denne baggrund, at der ikke er grundlag for at ændre konkurslovens regler om kreditorernes sanktionsmuligheder over for den skyldner, der misligholder betalingsforpligtelsen efter en kendelse om gældssanering.

Der henvises til betænkningen side 333 ff.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag, herunder at skifteretten bør have mulighed for at genoptage en gældssanerings sag også med henblik på at nedsætte det samlede beløb, som skyldneren skal betale til kreditorerne. Vurderingen af, hvornår det i praksis bør overvejes at nedsætte gældssaneringsdividenden i stedet for at forlænge skyldnerens afdragsperiode, må bero på en konkret vurdering af husstandens samlede situation og den enkelte sags omstændigheder i øvrigt, og Justitsministeriet finder ligesom Konkursrådet, at der ikke er grundlag for at indføre faste regler herom.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 (forslag til konkurslovens § 228, stk. 1), og bemærkningerne her til.

4.10. Gældssanering i forbindelse med konkurs

4.10.1. Baggrunden for lovforslaget

I regeringens handlingsplan for iværksættere fra januar 2003 er der med hensyn til regeringens politik på iværksætterområdet bl.a. anført, at »[d]et skal være nemmere at starte virksomhed igen. Et samfund præget af virkelyst og selvstændighed forudsætter, at det ikke kun skal være nemt at starte virksomhed, men også muligt at komme igen, hvis uheldet skulle være ude. Regeringen ønsker at gøre det lettere for en kriseramet virksomhed at komme videre og undgå konkurs, og regeringen ønsker også at lempe de relativt stramme danske regler for gældssanering.«

I en baggrundsrapport til handlingsplanen er der endvidere henvist til, at en række undersøgelser peger på, at mulighederne for at starte virksomhed igen, hvis den første virksomhed mislykkedes, har indflydelse på en potentiel iværksætters vurdering af, om den pågældende vil starte en virksomhed.

Som opfølgning på regeringens handlingsplan for iværksættere blev Konkursrådet i et tillægskommissorium af 4. februar 2003 anmodet om at lægge vægt på iværksætterhensynet i forbindelse med rådets arbejde med revision af konkurslovens regler om rekonstruktion og gældssanering. Rådet blev bl.a. anmodet om at overveje en lempelse af reglerne om tvangsakkord og en ændring af gældssaneringsreglerne, så en konkurs-

ramt iværksætter, der vil starte op igen, får mulighed for hurtigere at få slettet resterende gæld.

Der henvises til betænkningen side 337 ff.

4.10.2. Gældende ret

Både konkurslovens regler om tvangsakkord og gældssanering er relevante ved beskrivelsen af en tidligere erhvervsdrivendes mulighed for at blive frigjort helt eller delvist fra sine gældsforpligtelser.

Er en skyldners virksomhed gået konkurs, beholder en fordringshaver sin ret mod skyldneren for den del af en fordring, som ikke dækkes gennem konkursen, jf. konkurslovens § 156. Et selskab uden personligt gældsansvar opløses i reglen gennem konkursen, og en kreditor har derfor som udgangspunkt ingen at rette et krav mod, når konkursen er sluttet. Reglen i § 156 har derfor i hovedsagen relevans for den personlige skyldner, som er gået konkurs.

Tvangsakkordreglerne i konkursloven har deres hovedanvendelsesområde på erhvervsvirksomheder, som er i økonomiske vanskeligheder. Tvangsakkorden vil oftest fungere i et samvirke med reglerne om betalingsstandsning. Reglerne om tvangsakkord finder anvendelse på såvel personlige skyldnere som juridiske personer.

Tvangsakkordinstituttet giver mulighed for både rekonstruktion (videreførelse af virksomheden) og likvidation (afvikling af virksomheden). Den afgørende forskel mellem en likvidationsakkord og konkurs er, at skyldneren ved likvidationsakkord bliver gældssaneret i kraft af likvidationsdividenden, mens en fordringshaver i konkurs som ovenfor anført beholder sin ret mod skyldneren for den del af fordringen, som ikke dækkes gennem udlodning af boet. Mens gældsfrigørelsen i likvidationsakkord er resultat af udlodningen fra boet, skal dividenden i en gældssanering udredes af skyldnerens fremtidige indtægter.

Reglerne om tvangsakkord er karakteriseret ved, at ordningen i vidt omfang er kreditorstyret, hvilket betyder, at fordringshaverne gennem tiltrædelses- og afstemningsreglerne har afgørende indflydelse på, om en fremsat akkord kan åbnes og stadfæstes.

Grundtanken bag tvangsakkordinstituttet er, at skyldnerens akkordforslag ved at gennemgå akkordprocessen kan få retsvirkninger efter sit indhold ikke blot i forhold til fordringshavere, der har tiltrådt forslaget, men også i forhold til dem, som har været passive, eller som ligefrem har stemt mod akkorden.

Reglerne om gældssanering har derimod deres hovedsigte på skyldnere, som af den ene eller anden årsag har været udsat for et økonomisk sammenbrud, og i relation til erhvervsdrivende tager reglerne efter de-